

คำวินิจฉัยของ นายผัน จันทร์ปาน ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๔๔/๒๕๔๗

วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๗

**เรื่อง ประธานรัฐสภาขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖
(กรณีมีปัญหาเกี่ยวกับกระบวนการสร้างภาระกรรมการ ป.ป.ช. ของคณะกรรมการสร้าง
ป.ป.ช.)**

ข้อเท็จจริง

นายเจมศักดิ์ ปืนทอง สมาชิกวุฒิสภา และคณะ รวม ๕๔ คน ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕
มีนาคม ๒๕๔๗ ขอให้ประธานรัฐสภาเสนอเรื่องพร้อมความเห็นด้วยศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัย
ปัญหาเกี่ยวกับกระบวนการสร้างภาระกรรมการ ป.ป.ช. สรุปว่า

๑. ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ วันอังคารที่ ๒๕
พฤษภาคม ๒๕๔๖ ที่ประชุมได้มีมติตั้งคณะกรรมการธิการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและ
ความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการ ป.ป.ช. ตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๑๓๕ ในการพิจารณาตรวจสอบประวัติและความประพฤติ คณะกรรมการธิการสามัญฯ ได้มีมติ
ตั้งคณะอนุกรรมการธิการขึ้นสองคณะ เพื่อทำหน้าที่ศึกษาระบวนการสร้างบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อ¹
ให้ดำรงตำแหน่งกรรมการ ป.ป.ช. โดยมีนายเจมศักดิ์ ปืนทอง เป็นประธานคณะอนุกรรมการ และ²
คณะอนุกรรมการเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อ³
ให้ดำรงตำแหน่งกรรมการ ป.ป.ช. โดยมีพลตำรวจโท ทวี ทิพย์รัตน์ เป็นประธานคณะอนุกรรมการ⁴
โดยคณะอนุกรรมการศึกษาระบวนการสร้างฯ ได้เสนอผลการพิจารณาตรวจสอบให้คณะกรรมการธิการ
สามัญฯ พิจารณาโดยสรุปผลการศึกษาได้ว่า กระบวนการสร้างภาระกรรมการ ป.ป.ช. ในครั้งนี้ มีปัญหา
เกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ซึ่งเมื่อคณะกรรมการธิการสามัญฯ พิจารณารายงานฉบับดังกล่าวแล้ว⁵
ได้มีมติเห็นชอบด้วยกับผลการพิจารณาของคณะอนุกรรมการ

จากการพิจารณาของคณะกรรมการธิการสามัญ ถึงคุณสมบัติของผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรง
ตำแหน่งกรรมการ ป.ป.ช. จำนวน ๑๔ คน พนวณ ๘ คน มีผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อจำนวนหลายคนมีปัญหา
เกี่ยวกับคุณสมบัติตามที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๖ (๓) บัญญัติไว้ในประเดิมของคำว่า “อธิบดีหรือ⁶
เทียบเท่า” โดยคณะกรรมการธิการสามัญฯ เห็นว่า นิติของคณะกรรมการสร้างฯ ใช้เป็นเกณฑ์

ในการวินิจฉัยว่าผู้สมัครคนใดมีตำแหน่งที่ “เทียบเท่าอธิบดี” หรือไม่น้อยไปกว่าของด้วยบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ เนื่องจากเมื่อก่อนมาตรา ๒๕๗ ประกอบมาตรา ๒๕๗ ปรากฏว่าคณะกรรมการสรรหาฯ มีมติกำหนดวิธีการสรรหาผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๙ ประกอบมาตรา ๕ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ไว้ ๒ วิธี คือ การเปิดรับสมัครบุคคลทั่วไป และวิธีการเสนอชื่อ ซึ่งปรากฏว่ามีผู้สมัครทั้งสิ้นจำนวน ๕๕ คน

๒. ในการประชุมคณะกรรมการสรรหา เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๔๖ คณะกรรมการสรรหาได้พิจารณาคุณสมบัติในเบื้องต้นของผู้สมัครตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕๗ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๒๕๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยในส่วนของคุณสมบัติตามมาตรา ๒๕๖ (๓) ที่บัญญัติว่า “เคยเป็นรัฐมนตรี กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือกรรมการตรวจสอบแผ่นดิน หรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองอัยการสูงสุด อธิบดีหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าศาสตราจารย์” นั้น คณะกรรมการธิการสามัญฯ ได้ตรวจพบว่าคณะกรรมการสรรหาเองก็มีความเห็นขัดแย้งทางความคิดเห็น ๒ แนวทาง คือ

แนวทางที่หนึ่ง เห็นว่า ควรพิจารณาเฉพาะกรณีเป็นหรือเคยเป็นข้าราชการในตำแหน่งอธิบดี หรือเทียบเท่าตำแหน่งอธิบดี ซึ่งมีความหมายถึงผู้บริหารระดับกรมของข้าราชการพลเรือน อาทิ เช่น ตำแหน่งเลขานุการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตำแหน่งอธิการบดี ตำแหน่งผู้บัญชาการเหล่าทัพ

แนวทางที่สอง เห็นว่า ควรพิจารณาว่าเป็นหรือเคยเป็นข้าราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ ๑๐ โดยไม่คำนึงถึงการดำรงตำแหน่งการบริหารงานของหน่วยงานระดับกรมและการดำรงตำแหน่งว่าเทียบเท่าอธิบดีหรือไม่

หลังจากพิจารณาแล้ว คณะกรรมการสรรหากรรมการ ป.ป.ช. ได้เลือกใช้หลักเกณฑ์การพิจารณาตามแนวทางที่สองเฉพาะกรณีเป็นหรือเคยเป็นข้าราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ ๑๐ โดยไม่คำนึงถึงการดำรงตำแหน่งด้านการบริหารงานว่าเทียบเท่าอธิบดีหรือไม่

៣. ຄະນະກຽມກາຮຽມກາຮຽມກາ ປ.ປ.ຊ. ໄດ້ດໍາເນີນກາຮຽມກາຜູ້ທຽງຄຸນວຸດທີ່ສົມຄວຣໄດ້ຮັບກາຮັນອ່ານື້ອເປັນກຽມກາ ປ.ປ.ຊ. ແລະເສັນອຕ່ປະຫານວຸດທີ່ສົມຄວຣກາຮຽມກາຮຽມກາ ປ.ປ.ຊ. ດ່ວນທີ່ສຸດ ທີ່ສວ ០០០៨/ (ສ) ៥៦១៦ ລົງວັນທີ ២១ ພຸດສົກໃຈຍານ ២៥៤៦ ໂດຍມີຮາຍໜີ້ອ່ອດັ່ງນີ້

- (១) ພລຕໍ່ກາຮຽມເອກ ວຸດຜົມທີ່ຍັງ ຄວິວັດນວຸດຜົມ ອົດືອງຜູ້ນັບຜູ້ກາຮຽມກາຕໍ່ກາຮຽມແຫ່ງໜ້າ
- (២) ນາຍເໜັງ ອຣດມານະ ຮອງຜູ້ອໍານວຍກາຮຽມກາສຳນັກງານປະມານ
- (៣) ນາຍສຸວິທຍ໌ ໂພື້ທ່ານ ອົດືອກກາຮຽມກາກາລືອກຕັ້ງ
- (៤) ນາຍວິເໝີຍ ວິໄຍະປະສິທີ໌ ອົດືອ້າຍກາຮຽມກາສູງສຸດ
- (៥) ນາຍຊີດໜ້າ ພານີ້ພັນໜ້າ ອົດືອງເລາຊີກາຮຽມກາປ.ປ.ຊ.
- (៦) ນາຍຍິງຍຸທະ ກປີລາຄູ່ຈົນ ອົດືອງປັດສຳນັກນາຍກົມນຕີ
- (៧) ພລຕໍ່ກາຮຽມໂທ ມົກຄລ ກມລບູຕຣ ອົດືອກຫວ່າໜ້າຝ່າຍອໍານວຍກາຮຽມກາສຳນັກງານຕໍ່ກາຮຽມແຫ່ງໜ້າ
- (៨) ພລເອກ ທູ້ຈຳກັດ ສຸຂສ່ວນ ເຈົ້າການພະຫວັດກາຮຽມນູ້ມູ່
- (៩) ນາຍປະເສົງ ເຈິນນິລຄີ ຜູ້ພິພາກຍາສາລົງກົດ
- (១០) ນາຍຈູ້ມູ່ ອິນທາຈ ຜູ້ພິພາກຍາສາລົງກົດ
- (១១) ນາຍປະດີຍື້ ທຽງຖານ ຜູ້ພິພາກຍາສາລົງກົດ
- (១២) ພລເອກ ຂ້າຍືກ ເກຫຼຸກທັດ ອົດືອກເຫັນທ່ານໄປ (ຈອນພລ)
- (១៣) ນາຍຊ້ຍັດຕິນ ມາປະນືຕ ອົດືອກຜູ້ວ່າຮາກຈັງກັດກາພສິນຫຼຸ
- (១៤) ນາຍຈາດີຈາຕີ ໂຢສືດາ ອົດືອບືບດີກາຮຽມກາສຶກຍານອກໂຮງເຮັຍ

៤. ໃນການປະຫຼຸມວຸດທີ່ ៤ (ສມັຍສາມັນໜ້າໄປ) ເປັນພິເສຍ ວັນອັນການທີ່ ៣ ກຸມພັນທີ ២៥៤៧ ຄະນະກຽມກາຮຽມກາສານັ້ນ ១ ໄດ້ນຳເສັນອາຍາງານດັ່ງກ່າວຕ່ອງທີ່ປະຫຼຸມວຸດທີ່ສົມຄວຣແຫ່ງໜ້າ ໄດ້ພິຈາລານາເຮືອງດັ່ງກ່າວ ພຣ້ອມກັນໄດ້ລັ່ນຕີເລືອກກາຮຽມກາປ້ອງກັນແລະປ່ານປ່າມກາຮຽມກາທຸງຈິດແຫ່ງໜ້າ ຈຳນວນ ៣ ຄນ ດັ່ງຕ່ອງໄປນີ້

- (១) ນາຍວິສຸທຍ໌ ໂພື້ທ່ານ ອົດືອກກາຮຽມກາກາລືອກຕັ້ງ
- (២) ນາຍວິເໝີຍ ວິໄຍະປະສິທີ໌ ອົດືອ້າຍກາຮຽມກາສູງສຸດ
- (៣) ນາຍປະດີຍື້ ທຽງຖານ ຜູ້ພິພາກຍາສາລົງກົດ
- (៤) ພລຕໍ່ກາຮຽມເອກ ວຸດຜົມທີ່ຍັງ ຄວິວັດນວຸດຜົມ ອົດືອງຜູ້ນັບຜູ້ກາຮຽມກາຕໍ່ກາຮຽມແຫ່ງໜ້າ
- (៥) ນາຍຍິງຍຸທະ ກປີລາຄູ່ຈົນ ອົດືອງປັດສຳນັກນາຍກົມນຕີ
- (៦) ນາຍຊີດໜ້າ ພານີ້ພັນໜ້າ ອົດືອງເລາຊີກາຮຽມກາປ.ປ.ຊ.
- (៧) ນາຍເໜັງ ອຣດມານະ ຮອງຜູ້ອໍານວຍກາຮຽມກາສຳນັກງານປະມານ

๕. นายเจมส์กัดดี้ ปั่นทอง สมาชิกวุฒิสภา กับคณะ เห็นว่าการสรหาราและ การลงมติเลือกกรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าว น่าจะมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๖ (๓) และการที่คณะกรรมการสรหาราได้มีมติให้เสนอชื่อ พลตำรวจเอก วุฒิชัย ศรีรัตนวุฒิ อดีตรองผู้บัญชาการตำรวจนครบาล นายเชาว์ อรรถนานะ รองผู้อำนวยการสำนักงบประมาณและนายชิดชัย พานิชพัฒน์ อดีตรองเลขานุการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าเป็นผู้ดำรงตำแหน่งที่เทียบเท่าอธิบดี จึงไม่ถูกต้อง อันเป็นปัญหาข้อขัดแย้งในทางความคิดระหว่างคณะกรรมการสรหารากรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการ ป.ป.ช. และวุฒิสภา

ประธานรัฐสภา (ผู้ร้อง) พิจารณาแล้วเห็นว่า

๑. คณะกรรมการสรหารากรรมการ ป.ป.ช. เป็นองค์กรที่ถูกกำหนดขึ้นโดยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๗ (๑) ประกอบมาตรา ๒๕๗ และรัฐธรรมนูญได้กำหนดองค์ประกอบอย่างหน้าที่ รวมทั้งวิธีการในการปฏิบัติหน้าที่ไว้อย่างชัดเจน ซึ่งทำให้คณะกรรมการสรหารากรรมการ ป.ป.ช. มีลักษณะครบถ้วนตามความหมายของคำว่า “องค์กรตามรัฐธรรมนูญ” ที่ศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยไว้ ตามนัยคำวินิจฉัยที่ ๕๙ - ๖๒/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ซึ่งวินิจฉัยว่าองค์กร ตามรัฐธรรมนูญ หมายถึง องค์กรที่จัดตั้งขึ้นโดยรัฐธรรมนูญและกำหนดอำนาจหน้าที่ไว้ในรัฐธรรมนูญ ประกอบคำวินิจฉัยที่ ๓๙/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๔๕ วินิจฉัยว่า คณะกรรมการสรหารา กรรมการการเลือกตั้งเป็น “องค์กรตามรัฐธรรมนูญ”

๒. เรื่องนี้ คณะกรรมการสรหารากรรมการ ป.ป.ช. และสมาชิกวุฒิสภาต่างก็มีบทบาทอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญที่ต้องดำเนินการสรหาราผู้ซึ่งมีความเป็นกลางทางการเมืองและมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์เป็นกรรมการ ป.ป.ช. ดังนั้น หากกระบวนการสรหารากรรมการ ป.ป.ช. เป็นไปโดยไม่บริสุทธิ์ ยุติธรรม ปราศจากการตรวจสอบอาจเป็นที่เคลื่อนแคลงสัยของสาธารณะทั่วไปซึ่งบัดนี้สมาชิกวุฒิสภามีจำนวนถึง ๕๕ คน ได้โดยแท้ยังอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ สรหารากรรมการ ป.ป.ช. ว่ากระบวนการพิจารณาสรหาราผู้สมควรเป็นกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ จึงอนุโลมได้ว่าเป็นกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กร กล่าวคือ คณะกรรมการสรหารากรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งมีการปฏิบัติหน้าที่ระบบท่อการปฏิบัติหน้าที่ของวุฒิสภา

๓. รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ ได้ให้อำนาจแก่ประธานรัฐสภาในการเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยได้ ดังนั้น หากศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัยปัญหาข้อโต้แย้งที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนี้ให้เป็นบรรทัดฐานดังเช่นที่ได้เคยวินิจฉัยไว้แล้วในหลายกรณี ก็น่าที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประชาธิปไตย และการปฏิรูปการเมืองเป็นอย่างดี ในฐานะประธานรัฐสภา จึงจำเป็นต้องเสนอเรื่องพร้อมความเห็นมายังศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อโปรดพิจารณาวินิจฉัย ดังนี้

(๑) มติของคณะกรรมการสรรหาในการวินิจฉัยคำว่า “อธิบดีหรือเที่ยบเท่า” ให้หมายถึง ผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ ๑๐ โดยไม่คำนึงถึงการบริหารงาน ว่าเที่ยบเท่ากับตำแหน่งอธิบดีหรือไม่นั้น ขอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๖ (๓) หรือไม่

(๒) หากมติของคณะกรรมการสรรหาดังกล่าวไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ แต่ไม่ทำให้กระบวนการสรรหาทั้งหมดต้องเสียไป จะต้องมีกระบวนการสรรหาและเลือกกรรมการ ป.ป.ช. แทนผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อด้วยคุณสมบัติดังกล่าวที่จะต้องขาดคุณสมบัติหรือไม่

ข้อกฎหมาย

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

มาตรา ๒๕๖ “ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๕๕ (๓) และ (๔) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๓) เคยเป็นรัฐมนตรี กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือกรรมการตรวจสอบ แผ่นดินหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองอัยการสูงสุด อธิบดีหรือเที่ยบเท่า หรือดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าศาสตราจารย์”

มาตรา ๒๕๗ “การสรรหาและการเลือกตุลาการศาลรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๕๕ (๓) และ (๔) ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้มีคณะกรรมการสรรหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญคณะกรรมการนี้ประกอบด้วยประธานศาลฎีกา คณบดีคณานิตศาสตร์หรือเที่ยบเท่าของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐทุกแห่งซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสี่คน คณบดีคณารัฐศาสตร์หรือเที่ยบเท่าของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐทุกแห่งซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสี่คน ผู้แทนพระคราเมืองทุกพระคราเมืองที่มีสมาชิกเป็นสมาชิกสภาพผู้แทนรายภูมิ พระคราเมืองนี้คณบดีซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสี่คน เป็นกรรมการ คณะกรรมการดังกล่าวมีหน้าที่สรรหาและจัดทำบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรา ๒๕๕ (๓) จำนวนสิบคน และผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๕๕ (๔) จำนวนหกคน

เสนอต่อประธานวุฒิสภา โดยต้องเสนอพร้อมความยินยอมของผู้ได้รับการเสนอชื่อนั้น ทั้งนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีเหตุทำให้ต้องมีการเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว นิติในการเสนอชื่อดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

(๒) ให้ประธานวุฒิหารายบุคคลเพื่อมีมติเลือกบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อในบัญชีตาม (๑) ซึ่งต้องการทำโดยวิธีลงคะแนนลับ ในกรณี ให้ห้าคนแรกในบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๕๕ (๓) และสามคนแรกในบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๕๕ (๔) ซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดและมีคะแนนมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา เป็นผู้ได้รับเลือกเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ แต่ถ้าจำนวนผู้ได้รับเลือกดังกล่าวจากบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๕๕ (๓) มีไม่ครบห้าคน หรือจากบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๕๕ (๔) มีไม่ครบสามคน ให้นำรายชื่อผู้ไม่ได้รับเลือกในคราวแรกในบัญชีนั้นมาให้สมาชิกวุฒิสภาออกเสียงลงคะแนนเลือกอีกรอบหนึ่งต่อเนื่องกันไป และในกรณีนี้ให้ผู้ได้รับคะแนนสูงสุดเรียงลงไปตามลำดับจนครบจำนวน เป็นผู้ได้รับเลือกให้เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ถ้ามีผู้ได้รับคะแนนเท่ากันในลำดับเดียวกันเป็นเหตุให้มีผู้ได้รับเลือกเกินห้าคนหรือสามคน แล้วแต่กรณี ให้ประธานวุฒิสภาจับสลากรวบรวมกันว่าผู้ใดเป็นผู้ได้รับเลือก

ให้นำบทบัญญัติตามมาตรา ๒๕๕ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับ”

มาตรา ๒๕๗ “คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่ง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอีกแปดคน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภา

กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ต้องเป็นผู้ซึ่งมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๕๖

การสรรหาและการเลือกกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ให้นำบทบัญญัติตามมาตรา ๒๕๗ และมาตรา ๒๕๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ โดยให้คณะกรรมการสรรหากรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจำนวนสิบห้าคน ประกอบด้วย ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาองรัฐที่เป็นนิติบุคคลทุกแห่งซึ่งเลือกนักءองให้เหลือเจ็ดคน ผู้แทนพระคราเมืองทุกพระที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพระองค์หนึ่งคนซึ่งเลือกนักءองให้เหลือห้าคน เป็นกรรมการ

ให้ประธานวุฒิสภาลงนามรับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

มาตรา ๒๕๘ “กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีวาระการดำรงตำแหน่งเก้าปีนับแต่วันที่พระมหาภัตตริย์ทรงแต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระต้องปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่

การพ้นจากตำแหน่ง การสรรหาและการเลือกกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแทนตำแหน่งที่ว่างให้นำบทัญญัติมาตรา ๒๖๐ และมาตรา ๒๖๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

๒. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๔๒ ให้ ก.พ. จัดทำกำหนดตำแหน่งไว้เป็นบรรทัดฐานในการกำหนดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญทุกตำแหน่ง โดยจำแนกตำแหน่งเป็นประเภทและสายงานตามลักษณะงาน และจัดตำแหน่งในประเภทเดียวกันและสายงานเดียวกันที่คุณภาพของงานอยู่ในระดับเดียวกันโดยประมาณ เป็นกลุ่มเดียวกันและระดับเดียวกัน ทั้งนี้โดยคำนึงถึงลักษณะหน้าที่ความรับผิดชอบและคุณภาพของงาน ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑๐) ตำแหน่งระดับ ๑๐ ได้แก่

(ก) ตำแหน่งผู้บริหารระดับสูง ในฐานะหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมหรือจังหวัด
(ข) ตำแหน่งสำหรับผู้บริหารระดับสูง ในฐานะรองหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง หรือทบวง รองหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงแต่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี หรือรองหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี

(ค) ตำแหน่งสำหรับลักษณะงานวิชาชีพเฉพาะหรือลักษณะงานเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูงมาก และมีความเชี่ยวชาญและผลงานเป็นที่ยอมรับในวงการด้านนั้น

(ง) ตำแหน่งสำหรับหัวหน้าส่วนราชการระดับสถานเอกอัครราชทูตหรือเทียบเท่า

(จ) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานซึ่งมีลักษณะงานตรวจสอบและแนะนำการปฏิบัติราชการ หรือลักษณะงานให้คำปรึกษาของส่วนราชการระดับกระทรวง ทบวง ซึ่งจำเป็นจะต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องมาแล้ว หรือลักษณะงานอื่นที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ความยาก และคุณภาพของงานเทียบได้ระดับเดียวกัน

ประเด็นพิจารณาเบื้องต้น

ประเด็นเบื้องต้น ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับคำร้องนี้ไว้พิจารณาในวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ หรือไม่

คำร้องที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาในวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ จะต้องเป็นไปตามเงื่อนไข ๒ ประการ คือ ผู้เสนอคำร้องเป็นผู้มีสิทธิในการเสนอคำร้องตามที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ กำหนดไว้หรือไม่ และเป็นกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ หรือไม่

เงื่อนไขประการที่หนึ่ง ผู้มีสิทธิเสนอคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ คือ องค์กรตามรัฐธรรมนูญที่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ หรือประธานรัฐสภา ดังนั้น เมื่อประธานรัฐสภาได้เสนอเรื่องพร้อมความเห็นเพื่อศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสรรหาราชกรรมการ ป.ป.ช. ประธานรัฐสภาผู้เสนอคำร้องจึงเป็นผู้มีสิทธิเสนอคำร้องตามเงื่อนไขประการที่หนึ่งของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖

เงื่อนไขประการที่สอง การที่ต้องพิจารณาว่า ตามคำร้องเป็นกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญเกิดขึ้นหรือไม่ นั้น มีข้อต้องพิจารณาประกอบก่อนว่าคณะกรรมการสรรหาราชกรรมการ ป.ป.ช. เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ หรือไม่ ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๕๙ - ๖๒/๒๕๔๗ วินิจฉัยว่า องค์กรตามรัฐธรรมนูญ หมายถึง องค์กรที่จัดตั้งขึ้นโดยรัฐธรรมนูญ และกำหนดอำนาจหน้าที่ไว้ในรัฐธรรมนูญ ประกอบกับมีคำวินิจฉัยที่ ๓๙/๒๕๔๕ วินิจฉัยว่า คณะกรรมการสรรหาราชกรรมการการเลือกตั้งเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ และคำวินิจฉัยที่ ๔๙/๒๕๔๖ วินิจฉัยว่า คณะกรรมการสรรหาราชการทำลายการศาลรัฐธรรมนูญเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ

เมื่อคณะกรรมการสรรหาราชกรรมการ ป.ป.ช. เป็นองค์กรที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๗ กำหนดให้มีขึ้น และกำหนดองค์ประกอบตลอดจนอำนาจหน้าที่ไว้ในรัฐธรรมนูญมาตราเดียวกัน โดยให้นำรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๗ และมาตรา ๒๕๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ซึ่งคณะกรรมการสรรหาราชกรรมการ ป.ป.ช. มีลักษณะครบถ้วนตามความหมายขององค์กรแบบเดียวกันกับคณะกรรมการสรรหาราชกรรมการ การเลือกตั้ง และคณะกรรมการสรรหาราชการทำลายการศาลรัฐธรรมนูญ ดังนั้น คณะกรรมการสรรหาราชกรรมการ ป.ป.ช. จึงเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖

ข้อพิจารณาและคำวินิจฉัย

พิจารณาแล้วเห็นว่า ในคำร้องมีได้ระบุให้ชัดเจนว่า มีข้อโต้แย้งเรื่องอำนาจหน้าที่ในส่วนใด เรื่องใด ระบุเพียงว่ามิต้องคณะกรรมการสรรหาขอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๖ (๓) หรือไม่ ทั้งนี้ เป็นผลสืบเนื่องมาจากคณะกรรมการสรรหา ในเบื้องแรกมีความเห็นแบ่งเป็นสองความเห็น ซึ่งในที่สุด คณะกรรมการสรรหา ได้หาข้อยุติถือเป็นความเห็นว่า คำว่า “อธิบดีหรือเทียบเท่า” ให้ถือว่าเป็นหรือ เคยเป็นข้าราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ ๑๐ โดยไม่ต้องคำนึงถึงการดำรงตำแหน่ง ซึ่งสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔๒ (๑) ที่ได้บัญญัติเรื่องนี้ไว้ ชัดเจนอยู่แล้ว ซึ่งคณะกรรมการสรรหาสามารถดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่จนกระทั่งได้ผู้ที่ได้รับ การสรรหา เป็นกรรมการ ป.ป.ช. จำนวน ๑๔ คน ตามรัฐธรรมนูญ และที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเลือก กรรมการ ป.ป.ช. จำนวน ๗ คน และกระบวนการสรรหาจึงเสร็จสิ้น ยุติไปแล้ว

จึงเห็นได้ว่า ปัญหาของสมาชิกวุฒิสภาจำนวน ๕๔ คน จึงมิใช่ปัญหาภายในขององค์กร วุฒิสภา และมิใช่ปัญหาขององค์กรคณะกรรมการสรรหาราชการ ป.ป.ช. จึงไม่รับคำร้องไว้พิจารณา วินิจฉัย

นายพัน จันทร์ปาน

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ